

Arrest

nr. 220 972 van 9 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 april 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Venezolaans staatsburger. U bent afkomstig uit de gemeente Palavecino (Barquisimeto) in de staat Lara.

Zo'n drie jaar voor uw vertrek uit Venezuela begon u te werken als persoonlijke chauffeur van William Rodríguez, de thesaurier van de staat Yaracuy. Uw officiële werkgever was de Contraloría van de gemeente Veroes. Uw hoofdtaak bestond erin William Rodríguez te vervoeren. Na 9 maanden begon men u af en toe de opdracht te geven om ook levensmiddelen en geneesmiddelen te vervoeren van de ene staat naar de andere staat. U moest deze goederen dan telkens overdragen aan een andere persoon.

Twee jaar nadat u begonnen was als chauffeur van William Rodríguez vroeg men u ook af en toe op om colectivos te vervoeren naar anti-regeringsdemonstraties. In totaal deed u dit een zestal keer. U werd hiervoor extra betaald. U kon hier echter niet mee akkoord gaan en wilde deze dingen niet doen. In september 2017 stopte u met naar uw werk te gaan zonder uw opzeg te geven. Nadat u uw job verlaten had, keerde u terug naar Palavecino. U werd twee keer overvallen en beroofd op straat in Palavecino door personen op motorfietsen met helmen, colectivos, op vijf dagen tijd. U verhuisde naar het huis van een vriendin in het centrum van Barquisimeto, waar u zich schuilhield. U hield een laag profiel en ging de straat niet op. Ondertussen werd u gezocht in het huis van uw ouders. Mensen kwamen naar de ingang van het gebouw van uw ouders en vroegen aan de bewakingsagent of u thuis was. De bewakingsagent nam contact met uw ouders via de intercom. Uw ouders vertelden de bewakingsagent dat u niet thuis was waarop deze mensen weggingen. Zij konden niet naar binnen omdat ze geen huiszoekingsbevel hadden. Zij vroegen via de bewakingsagent aan uw ouders of u verhuisd was en of zij uw nieuw adres hadden. Uw ouders antwoordden enkel dat u niet thuis was. Dit gebeurde dagelijks. De laatste keer dat dit gebeurde was in april 2018. Nadat u uw werk verlaten had, nam u deel aan anti-regeringsdemonstraties.

Op 26 november 2017 verliet u Venezuela richting de Dominicaanse Republiek. U diende een guardia nacional in de luchthaven om te kopen met 900 dollar opdat deze u het land uitliet. U werkte er als koeltechniker om uw reis naar Europa te bekostigen. In de Dominicaanse Republiek plaatste u regeringskritische publicaties op uw Instagramprofiel. U betuigde tevens uw steun aan de oppositie op uw Instagramprofiel. Op 17 maart 2019 verliet u de Dominicaanse Republiek. Op 18 maart 2019 kwam u aan in België. Op 22 maart 2019 verzocht u de Belgische autoriteiten om internationale bescherming.

Bij terugkeer naar Venezuela vreest u gevangengenomen te zullen worden omdat u gestopt bent met uw werk voor de Venezolaanse overheid. Het feit dat u uw functie verlaten heeft wordt door de Venezolaanse autoriteiten als landsverraad beschouwd. Men zou u ervan verdenken informatie die het daglicht niet mag zien doorverteld te hebben in het buitenland. U vreest daarnaast eveneens opgesloten te zullen worden naar aanleiding van uw anti-regeringspublicaties op uw Instagramprofiel.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort (uitgegeven d.d. 12.07.2016), een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw registratie bij de burgerlijke stand, een kopie van een attest van uw verblijf in Palavecino, kopies van de identiteitskaarten van uw ouders, een kopie van de registratie van uw voertuig, een kopie van uw kaart van het Permanent Militair Register, een kopie van uw werkkaart als chauffeur van de Rekenkamer van de Gemeente Veroes, screenshots van uw regeringskritische Instagrampublicaties en een origineel attest van goed gedrag en zeden afgegeven door de Dominicaanse autoriteiten d.d. 15.03.2019. Uw advocaat stuurde haar opmerkingen over het persoonlijk onderhoud schriftelijk na op 9 april 2019. Zij stelt dat u bevraagd dient te worden over uw politieke activiteiten alvorens een beslissing genomen kan worden over uw verzoek om internationale bescherming en dat er genoeg elementen voorhanden zijn om u de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet omwille van het feit dat u niet in het bezit was van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van uw verblijf bleek, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS ontkent of betwist geenszins dat er heden in Venezuela sprake is van intimidatie en repressie van opposanten en critici van de Venezolaanse regering. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt evenwel dat de Venezolaanse autoriteiten hierbij sinds de beëindiging van de massademonstraties in juli 2017 meer doelgericht en selectiever te werk gaan. Zij viseren hoofdzakelijk personen wiens politiek activisme verder reikt dan het louter lid zijn van een oppositiepartij, zoals daar zijn personen die een hoge functie bekleden binnen een oppositiepartij; verkozen vertegenwoordigers van oppositiepartijen; personen die in staat zijn om mensen te organiseren en te mobiliseren of die een centrale rol spelen bij de organisatie van activiteiten gericht tegen het regime; studentenleiders; professoren die openlijk uiting geven aan hun ongenoegen of deelnemen aan vreedzame protesten op het terrein van de universiteit;

verdedigers van mensenrechten; personen werkzaam voor de media die betrokken zijn bij berichtgeving over demonstraties of die onderzoek doen naar corruptie detentieomstandigheden, de gezondheidszorg of voedselvoorziening; en leden van gewapende groepering waarvan vermoed wordt dat ze de oppositie steunen etc. Echter, nergens uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in Venezuela sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij, dan wel het sporadisch deelnemen aan demonstraties ipso facto leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten. Daarom kan het loutere feit dat een verzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela – volgens uw verklaringen ging u naar anti-regeringsmanifestaties nadat u uw werk neerlegde in september 2017 tot aan uw vertrek op 3 november 2017 (CGVS, p. 3) en uit de door u neergelegde stukken blijkt dat u zich sinds 10 januari 2019 kritisch uitlaat ten opzichte van de regering op uw Instagramprofiel “mj212711” – op zich niet volstaan om erkend te worden als vluchteling. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft derhalve noodzakelijk.

In casu heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u ten gevolge van het feit dat u uw job als chauffeur voor de thesaurier van de staat Yaracuy verliet in september 2017 (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 05.04.2019, p. 3, 8-9, 15) een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt ten aanzien van de Venezolaanse autoriteiten of colectivos.

Eerst en vooral dient vastgesteld te worden dat u naliert deze vrees aan te halen in uw antwoorden op de vragenlijst van het CGVS. U verklaarde aanvankelijk dat het idee om Venezuela te verlaten bij u ontstaan was op 6 december 2016, toen uw zoon naar de Verenigde Staten ging om bij zijn tante langs moederszijde te wonen. Vanaf dat moment begon u te sparen om het land te kunnen verlaten. Op 13 november 2017 (volgens de stempels in uw paspoort op 3 november 2017) ondernam u een eerste poging om naar de Dominicaanse Republiek te reizen. U werd diezelfde dag door de Dominicaanse autoriteiten echter op een terugvlucht naar Venezuela geplaatst. Terug in Venezuela verkocht u uw wagen en kocht u opnieuw een ticket naar de Dominicaanse Republiek. Op 26 december 2017 (volgens de stempel in uw paspoort op 26 november 2017) ging u opnieuw naar de Dominicaanse Republiek. U werkte er als koeltechniker om geld te verdienen om een ticket naar Europa te kunnen kopen. Ondertussen verhuisden uw zoon en zijn moeder naar Madrid. U haalde aan dat het uw intense wens was om u te herenigen met uw zoon. U haalde de economische situatie in Venezuela en de erbarmelijke toestand waarin uw achtergebleven familie zich bevindt aan als andere factoren in uw beslissing om te emigreren en voegde toe dat u voor uw vertrek uit Venezuela meerdere malen overvallen en beroofd bent geweest door criminelen (vragenlijst CGVS, d.d. 28.03.2019, vraag 5). U vreesde tevens van uw vrijheid beroofd te zullen worden omwille van uw Instagrampublicaties (verklaring DVZ, d.d. 28.03.2019, vraag 31). Nergens in uw verklaringen haalde u uw job als chauffeur voor de Rekenkamer van Veroes, uw vrees ten gevolge van het stopzetten van deze tewerkstelling, het feit dat personen dagelijks aan het huis van uw ouders kwamen vragen naar u tot in april 2018, noch het feit dat u ten gevolge van uw stopzetting van deze tewerkstelling tweemaal in vijf dagen tijd overvallen werd door colectivos aan. U stelt dat u de ambtenaar van de DVZ niet alle redenen heeft kunnen vertellen waardoor u niet kunt terugkeren naar Venezuela omdat deze u enkel basisinformatie gevraagd zou hebben (CGVS, p. 2). Deze verklaring kan niet weerhouden worden gezien de vraagstelling naar uw vrees bij terugkeer naar Venezuela en naar de feiten die geleid hebben tot uw vertrek duidelijk is. U bevestigt dat men u een vraag gesteld had over de feiten die geleid hadden tot uw vertrek uit Venezuela en dat u uw familiale redenen verteld had maar haalt aan dat u niet de mogelijkheid gehad had om in detail uit te leggen waarom u niet kon terugkeren naar Venezuela (CGVS, p. 3). Gezien u op deze vragen uitgebreid geantwoord heeft zoals hierboven aangegeven kan ook deze verklaring niet weerhouden worden. Op de vraag of u nog iets toe te voegen had, antwoordde u bovendien negatief (vragenlijst CGVS, vraag 8). Tot slot haalt u aan dat u aan het wachten was op documenten die uw familie in Venezuela u zou bezorgen. Omdat u anticipeerde dat men u bewijzen zou vragen over uw tewerkstelling verkoos u te wachten op uw documenten omdat u liever over uw documenten beschikte om te praten over uw tewerkstelling (CGVS, p. 3). Het is erg merkwaardig dat u omdat u nog niet in de mogelijkheid verkeerde uw tewerkstelling aan te tonen, u ervoor koos uw hele vluchtrelaas achterwege te laten. U wekt hiermee sterk de indruk uw vluchtrelaas afgestemd te hebben op de door u verkregen documenten. Bovendien kan niet begrepen worden waarom u deze documenten niet eerder bemachtigde via uw in Venezuela achtergebleven familieleden, indien u deze werkelijk van dermate groot belang achtte voor het formuleren van uw vrees bij terugkeer. U verliet Venezuela immers in november 2017 en spaarde tijdens uw verblijf in de Dominicaanse Republiek om naar Europa te kunnen gaan (vragenlijst CGVS, vraag 5; verklaring DVZ, vraag 30). Het was daarnaast uw bedoeling om internationale bescherming te vragen in Spanje (verklaring DVZ, vraag 27). U zou pas de dag voor uw persoonlijk onderhoud met het CGVS erin geslaagd zijn uw broer te vragen om u documenten van uw tewerkstelling te bezorgen omwille van de stroompannes die Venezuela teisteren (CGVS, p. 10).

Gelet op het feit dat u Venezuela in november 2017 verliet, u in de Dominicaanse Republiek aan het sparen was om naar Europa te kunnen gaan en u Spanje om internationale bescherming wou vragen, kan geconcludeerd worden dat u ruimschoots de tijd had om de nodige documenten te verzamelen via uw in Venezuela achtergebleven familie indien u die onontbeerlijk achtte. Bovendien had u op 27 maart nog contact met uw ouders (CGVS, p. 6). Uw verklaring dat u naliet uw ouders te vragen om u bewijzen van uw driejarige tewerkstelling als chauffeur voor de Rekenkamer van Veroes te bezorgen, m.n. dat uw ouders niet ongerust wilde maken (CGVS, p. 10), is weinig ernstig en allerm minst in overeenstemming te brengen met uw vrees om bij terugkeer naar Venezuela gevangengenomen te zullen worden. Verwacht mag worden van een verzoeker om internationale bescherming dat deze telkens coherente en eenduidige verklaringen aflegt telkens hij gevraagd wordt over de gebeurtenissen te praten die hebben geleid tot zijn vlucht uit zijn thuisland. De vaststelling dat u nalaat dit te doen ondermijnt uw geloofwaardigheid ten stelligste.

Naast het feit dat u uw tewerkstelling als chauffeur voor de Rekenkamer van Veroes niet aanhaalde in uw antwoorden op de vragenlijst van het CGVS noch in uw antwoorden in uw verklaring DVZ (verklaring DVZ, vraag 12) plaatst ook uw verklaring op de luchthaven van Zaventem dat u in Venezuela tewerkgesteld was als bediende in een onderneming (verslag Federale Politie, Veiligheidsdetachement Nationale Luchthaven, afdeling grenscontrole, d.d. 18.03.2019, punt 8) ernstige vraagtekens bij uw beweerde tewerkstelling als chauffeur voor de Rekenkamer van Veroes. Voorts is uw verklaring dat William Rodríguez thesaurier van de staat Yaracuy was tijdens uw drie jaar durende tewerkstelling tot september 2017 strijdig met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat Joel Maya Viloria in 2014 en tot op de dag van vandaag de thesaurier van de staat Yaracuy is (zie administratief dossier). William Rodríguez blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt de thesaurier van de gemeente Veroes te zijn (zie administratief dossier). Het is weinig geloofwaardig dat u de functie van de persoon waarmee u drie jaar zou rondgereden hebben niet correct zou kunnen benoemen. Tot slot is het bevreemdend dat u op uw Facebookprofiel 'MJ HA' (www.facebook.com/mj.ha.33) aangeeft tewerkgesteld te zijn bij het Rekenhof van de staat Yaracuy terwijl u in uw persoonlijk onderhoud aangeeft dat u werkte voor de Rekenkamer van de gemeente Veroes (CGVS, p. 9). Überhaupt is het bevreemdend dat u de tewerkstelling aan dewelke u een vrees koppelt bij terugkeer naar Venezuela en dewelke u neerlegde omdat u zich niet langer kon verzoenen met de praktijken van uw opdrachtgevers (CGVS, p. 3, 13) nog afficheert op uw Facebookprofiel.

Voorts valt uit uw gedrag evenmin een persoonlijke vrees voor vervolging af te leiden. Hoewel u vreesde gevangengenomen te zullen worden wegens landsverraad nadat u niet meer was komen opdagen op uw werk in september 2017, ondernam u uw eerste poging om het land te verlaten slechts op 3 november 2017 (zie stempel paspoort). Er kan niet begrepen worden waarom u uw laatste werkdag en de dag van uw geplande vertrek uit Venezuela niet beter op elkaar afstemde om het risico dat u volgens uw verklaringen liep in de tussenperiode in te perken. Overigens dient vastgesteld te worden dat uw verklaring dat het niet mogelijk was om uw werk op te zeggen omdat men u dan valselyk van iets zouden beschuldigen en gevangennemen (CGVS, p. 15) een loutere aannname van u blijkt, die voortvloeit uit het gegeven dat u niemand kent die zijn of haar opzeg gegeven had (CGVS, p. 15). Ook uw verklaring deelgenomen te hebben aan anti-regeringsdemonstraties nadat u uw werk had neergelegd (CGVS, p. 3), valt moeilijk te rijmen met uw vrees voor de Venezolaanse autoriteiten naar aanleiding van het feit dat u gestopt was met uw werk en met uw andere verklaringen een 'laag profiel' gehouden te hebben (CGVS, p. 15) nadat u gestopt was met uw werk.

Bovendien is het weinig plausibel dat de Venezolaanse autoriteiten iedereen die ontslag neemt uit zijn of haar functie zouden opsluiten. Er dient vervolgens aangestipt te worden dat u verklaart een erg lage functie Eurostation, uitgeoefend te hebben, met name chauffeur van de thesaurier van een gemeente (CGVS, p. 9). Hoewel u aangeeft dat u informatie had die uw werkgever in een slecht daglicht zou stellen (CGVS, p. 13), blijkt nergens uit uw verklaringen dat u deze informatie publiekelyk maakte. Bovendien kan de informatie waarvan u gewag maakt, met name dat u colectivos vervoerde naar anti-regeringsdemonstraties (CGVS, p. 9, 13) bezwaarlyk geheim genoemd worden. De informatie dat u goederen vervoerde van de ene plaats naar de andere zonder dat u het minste idee had van voor wie deze bedoeld waren en wat er mee gebeurde (CGVS, p. 9-10) kan dan weer bezwaarlyk voldoende specifiek genoemd worden om belastend te zijn voor uw werkgever. Verder is het weinig plausibel dat de Venezolaanse autoriteiten dagelijks van september 2017 tot april 2018 naar het huis van uw ouders zouden gaan en aan de bewakingsagent zouden vragen of u thuis was en zich telkens zouden laten afschepen met het eenvoudige antwoord dat u niet thuis was (CGVS, p. 15-16). Indien zij werkellyk er dermate op gebrand zouden geweest zijn om u gevangen te nemen kan er niet begrepen worden waarom het loutere feit dat zij geen huiszoekingsbevel hadden (CGVS, p. 15-16) hen ervan zou weerhouden om krachtdadiger op te treden.

Volgens uw verklaringen zou u immers landverraad gepleegd hebben (CGVS, p. 3) en deinzen de Venezolaanse autoriteiten er niet voor terug om fictieve beschuldigingen te formuleren om onschuldige mensen op te pakken en gevangen te zetten (CGVS, p. 13). Indien zij u werkelijk wilden gevangennemen kan ervan uitgegaan worden dat zij een huiszoekingsbevel opgemaakt zouden hebben indien zij dat gewild hadden. Er kan eveneens verwacht worden dat indien de Venezolaanse autoriteiten u werkelijk hadden willen oppakken zij doortastender opgetreden zouden hebben dan elke dag opnieuw zonder huiszoekingsbevel aan de deur van het huis van uw ouders te verschijnen met de vraag of u thuis was.

Tot slot worden uw verklaringen bij terugkeer naar Venezuela opgepakt te zullen worden door de Venezolaanse autoriteiten wegens landsverraad naar aanleiding van het neerleggen van uw job onderuitgehaald doordat u volgens uw verklaringen op 13 november 2017 (volgens de stempels in uw paspoort op 3 november 2017) naar de Dominicaanse Republiek vloog en diezelfde dag door de Dominicaanse autoriteiten op een terugvlucht naar Venezuela geplaatst werd. U maakte geen melding van enige problemen met de Venezolaanse autoriteiten bij uw terugkeer naar Venezuela. U vermeldde enkel dat u bij terugkeer in Venezuela uw wagen verkocht en vervolgens op 26 december 2017 (26 november 2017 volgens de stempel in uw paspoort) alsnog Venezuela verliet (vragenlijst CGVS, vraag 5).

Bovenstaande vaststellingen nopen tot de conclusie dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw vrees gevangen genomen te zullen worden door de Venezolaanse autoriteiten voor landsverraad omdat u uw job als chauffeur voor de thesaurier van de gemeente Veroes neerlegde.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het begrip reëel risico wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228).

Het CGVS benadrukt in dit verband dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen dan ook staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Bovendien heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op een onmenselijke behandeling als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, *Fatgan Katani e.a. v. Duitsland*, 31 mei 2001 en EHRM, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten gestaafd worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 79; EHRM, *Saadi v. Italië*, 28 februari 2008, § 131; EHRM, *N. v. Finland*, 26 juli 2005, § 167; EHRM, *Mamatkulov and Askarov v. Turkije*, 4 februari 2005, § 73; EHRM, *Muslim v. Turkije*, 26 april 2005, § 68). De verzoeker om internationale bescherming moet derhalve concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. U kan dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in Venezuela, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit verblijf een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Dit klemmt des te meer nu uit de beschikbare informatie blijkt dat niet elke persoon woonachtig in Venezuela in precarie omstandigheden leeft.

Wat de lamentabele socio-economische situatie in Venezuela betreft, merkt het CGVS voorts op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 76 en § 92).

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de loutere vaststelling dat de socio-economische situatie in België verschilt van deze in Venezuela en/of dat er sprake is van ongelijkheden in voorzieningen (medisch, sociaal of andere) niet volstaat om te besluiten dat er in uw hoofde sprake is een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Evenmin rechtvaardigt het gegeven dat de socio-economische situatie in Venezuela op zeer korte tijd verslechterd is de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U dient daarentegen aan te tonen dat uw levensomstandigheden in Venezuela precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Zoals eerder reeds aangehaald in het kader van uw hervestigmogelijkheden in Venezuela kan uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit evenwel niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen. U bent een gezonde jongeman. Uw ouders zijn eigenaar van hun huis. Uw vader ontvangt een pensioen, uw moeder werkt als verpleegkundige in een ziekenhuis en gaat binnen een maand met pensioen (CGVS, p. 6). U heeft tevens een goede vriendin van wie u onderdak zou gekregen hebben (CGVS, p. 15). U heeft verschillende jaren werkervaring als chauffeur en heeft ook ervaring als koeltechniker in de Dominicaanse Republiek opgedaan (CGVS, p. 8; vragenlijst CGVS, vraag 5). U studeerde verzekeringen en risicobeheer aan een privéuniversiteit. Hoewel u uw diploma niet behaalde omdat u uw thesis niet indiende omwille van geldproblemen (CGVS, p. 8), kan aangenomen worden dat u dankzij deze studie nuttige vaardigheden opdeed. U heeft een broer en een zus waarmee u nauw in contact staat (CGVS, p. 8). Hoewel uw broer en zus het niet breed hebben oefenen zij verschillende jobs uit om rond te komen zoals het maken en verkopen van taarten, het passen op kinderen, het bewerken van grond en het kopen en verkopen van goederen (CGVS, p. 6-7).

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire) blijkt dat het gros van het geweld dat in Venezuela plaatsvindt er de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen. Het merendeel van deze misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Niettegenstaande sommige gewapende groeperingen, zoals de guerrillabewegingen uit Colombia, de Bolivarian Liberation Forces en de stedelijke colectivos, hun criminele activiteiten combineren met een politiek discours ter ondersteuning van het Chávez project, is economische verrijking het primaire doel van de in Venezuela gepleegde misdaden. Het merendeel van het geweld in Venezuela is bijgevolg niet zuiver conflictgerelateerd en doorgaans doelgericht van aard.

Het CGVS erkent dat crimineel geweld er wijdverspreid, doch benadrukt dat dit geweld niet kadert in een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Venezuela actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u heeft neergelegd vermogen bovenstaande appreciatie niet te veranderen. De kopies van uw paspoort, geboorteakte, registratie bij de burgerlijke stand, attest van uw verblijf in Palavecino en de identiteitskaarten van uw ouders tonen uw identiteit, nationaliteit, woonplaats en familiale samenstelling aan, die in deze beslissing niet in twijfel getrokken worden. De registratie van uw voertuig toont enkel aan dat u in het bezit was van een voertuig in Venezuela maar meer niet. De kopie van uw kaart van het Permanent Militair Register toont aan dat u zich geregistreerd heeft om indien nodig opgeroepen te worden om uw dienstplicht te vervullen (zie administratief dossier). Doordat u slechts een kopie van uw werkkaart als chauffeur van de Rekenkamer van de Gemeente Veroes neerlegt heeft het stuk geen bewijswaarde om uw voorgehouden tewerkstelling aan te tonen in het licht van de bedenkingen die bij uw beweerde tewerkstelling geplaatst werden. Bovendien mist het stuk de bewijskracht om uw vluchtrelaas aan te tonen. De screenshots van uw regeringskritische Instagrampublicaties kunnen evenmin aantonen dat u persoonlijk geviséerd zou worden bij terugkeer naar Venezuela. Uw attest van goed gedrag en zeden afgegeven door de Dominicaanse autoriteiten d.d. 15.03.2019 ondersteunt uw verblijf in de Dominicaanse Republiek maar zegt niets over uw vrees bij terugkeer naar Venezuela.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Ter terechtzitting kaart verzoekende partij de recent sterk evoluerende veiligheidssituatie in Venezuela aan.

De Raad stelt vast dat verwerende partij voor wat betreft de veiligheidssituatie zich beroept op haar COI van 4 april 2019, bijgebracht bij aanvullende nota van 29 april 2019. Ter terechtzitting geconfronteerd met de mislukte staatsgreep van 30 april jongstleden die met veel machtsvertoon en het inzetten van pantservoertuigen werd neergeslagen, waarvan uitgebreid verslag werd gedaan in de internationale media en die door verwerende partij wordt erkend, kan verwerende partij geen zicht bieden op de actuele veiligheidssituatie na de dramatische gebeurtenissen van eind april en de eerste dagen van mei.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 april 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

J. BIEBAUT